

Bez registrácie to nejde

text: Zjav 7,9-12

Po tomto som videl: ajhľa, veľký zástup zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov, ktorých nikto nemohol spočítať; stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, s palmami v rukách, volali mohutným hlasom: Spasenie nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi! A všetci anjeli stáli okolo trónu, okolo starších a štyroch bytostí, padli na tvár pred trónom, klaňali sa Bohu a volali: Amen! Dobrorečenie a sláva a múdrosť a vďaka, a česť, a moc a sila nášmu Bohu na veky vekov. Amen.

Drahí bratia, milé sestry! Aký máte pocit z tohtoročných Vianoc? Sú celkom inakšie, ako inokedy. Tie opatrenia, tá nešťastná pandémia! *Nikdy v histórii to nebolo tak, že by sa ľudia dopredu zapisovali, kto príde na bohoslužby.* Aspoň o ničom takom neviem.

A tak máme ľudí, ktorí môžu prísť do kostola, spĺňajú požiadavky, a na druhej strane sú takí, ktorí tento rok nemôžu.

A zároveň sú takí, ktorí chcú prísť a samozrejme takí, ktorým je to ľahostajné a ani inokedy do kostola nechodia.

(Asi by bolo celkom zbytočné práve vás sa pýtať, do ktorej skupiny patríte. :))

Všimli ste si, ako sme sa zvlášť v poslednej dobe naučili ľudí – rozdeľovať podľa čoraz častejších merítok? Je to škoda. Ale takito sme...

Ale niečo máme všetci spoločné: **Všetci chceme žiť úspešne, všetci chceme byť zdraví, žiť v pravde a neustále v kvalite svojho života rásť. My – aj oni...**

Aj Vianoce sú pre všetkých, úplne pre všetkých. **Ježiš Kristus prišiel kvôli každému človeku.**

Jeho príbeh pozná snáď už aj malé dieťa. Toto je už v podstate tretí deň, čo si Ho pripomíname a radujeme sa z Jeho narodenia. Ale aj tak – ľudia asi najviac prežívajú ten celkom prvý, keď je všetko čerstvo upratané, navoňané a atmosféra najväčšieho Božieho daru ľudom sa umocňuje odovzdávaním našich darčiekov...

No schválne, predstavte si predošlé dva vianočné dni, ktorý okamih z nich bol pre vás – najkrajší? Privrite si oči a zamyslíte sa ...

Raz si takto privrel oči staručký apoštol, evanjelista Ján, keď bol pre vieru väznený ... a pred očami sa mu zjavil vytúžený obraz: Neboli to idyly okolo Vianoc, nebolo to teplo domova, ani rozvoniavajúce jedlo, prítomnosť jeho najbližších. Jeho videnie, sen, zjavenie bolo čisto náboženské. Teda, tých videní mal niekoľko, do svojej knihy ich zapísal celkom 7. A čo videl?

V jednom z nich (Zj 4-7) **uvidel otvorené dvere na nebi** (4,1).

Nechceli by ste tam tiež nakuknúť? Ako to asi dnes vyzerá v nebi? Kto tam je? Videli by sme - Pána Boha? Ako by asi vyzeral? A čo tí, ktorí už z tohto sveta odišli, videli by sme tam aj ich?

Ján videl kráľovskú sálu s trónom vpredu. *Na tróne sedel Pán Boh, okolo trónu a pred ním veľa ľudí a anjelov, ktorí boli všetci šťastní,* tešili sa a v okamihu, keď tam Ján nazrel cez tie otvorené dvere, tak všetci **oslavovali Pána Boha ako Víťaza**, ktorému sa všetko podarilo.

Všetci **boli v bielom oblečení**, presne ako aj Pán Boh na svojom kráľovskom tróne vo všetkej svojej nádhere. Ján videl veľké udalosti, ktorým jasne nerozumel a potom sledoval celé tie zástupy najprv ľudí, za tým hneď anjelov, ktorí všetci od radosti volali a tešili sa z toho, že sú tam, že sú s Pánom Bohom.

Viete, ja si myslím, že **na Vianoce sa snažíme vo svojom vnútri, vo svojej duši všetci nazrieť do neba**. Prečo si to myslím? Pretože ak aj inokedy žijeme v takých obyčajných dňoch, tieto dni sú trochu iné. **Teraz máme k sebe bližšie**, aspoň teda chceme mať k sebe bližšie. Presne tak, ako je to v nebi. Aj tam budeme k sebe blízko. Nemyslím, že tam budeme natlačení ako sardinky v konzerve, ale že tam zabudneme na všetky malicherné spory, ktoré tu medzi sebou máme a ktoré medzi nami robia vzdialenosti. Tam všetky nepriateľstvá prekryje Božie priateľstvo. Nenávisť, s ktorou tu žijeme, prekoná Božia láska. A úzkosť či nešťastie tunajších dní vystrieda radosť neba, ktorú opísal náš apoštol.

Dnes, 26. decembra si cirkev pripomína aj **pamiatku prvého kresťanského mučenika, diakona Štefana**. Mučenikom ho voláme preto, lebo zomrel kvôli viere. Ale vtedy, keď zomieral, **aj on čosi uvidel**. To sa stáva, keď niekto umiera, že odrazu uvidí niečo, čo iní nevidia. Štefan uvidel – **otvorené nebo**. Nie iba pootvorené dvere do neba, ako Ján, on videl nebo celkom otvorené. A všetkým okolo seba povedal, čo v ňom vidí: **Syna človeka, teda Pána Ježiša Krista stáť po Božom boku**. (Sk 7,56)

Nie každý raz uvidí otvorené nebo. Pán Ježiš povedal, že sa doň síce dostanú mnohí, takpovediac z každého národa a z každého času, ale ani zďaleka nie všetci (Mt 7,14). **Mnohí, veľmi veľa ľudí ostane stáť vonku** a nikdy nebudú s radosťou volať Pánu Bohu na slávu: „Hosanna! Sláva nášmu Bohu za naše spasenie!“

Možnože to nebude najšťastnejšie prirovnanie, ale sedí to krásne: **Aj do neba sa tak, ako dnes na bohoslužby, treba zaregistrovať**. Dopredu sa prihlásiť. Bez toho to nejde. Netreba čakať, že sa tam ešte nejako vmestím, že však bude všetko dobre. Pretože Pán Ježiš Kristus mnohokrát povedal, že **pred nepripravenými sa dvere zatvoria** a oni ostanú stáť vonku. Márne budú volať: „**Pane, pane, otvor nám!**“ (Mt 25,11)

Milý brat, milá sestra! **Vianoce samy osebe sú pohľadom našich duší smerom k nebu. Čo v nich vidíš ty?**

My, kresťania, v nich vidíme otvorené nebo, ktoré pre nás otvoril Pán Boh. Spolu s apoštolom Jánom v tom nebi vidíme radosť a oslavu. **A právom sa na toto nebo tešíme**. Vďaka Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel na náš svet práve kvôli nám, práve preto, aby sme tam s Ním mohli vstúpiť! Toto je základné poslanstvo Vianoc. Amen.

Modlitba: Milý náš Pane Bože! Vianoce sú Tvojím darom pre nás, ľudí. Ty si sa rozhodol, že nám, nedokonalým a hriešnym predsa len umožníš vrátiť sa k Tebe. Na to si vstúpil do nášho sveta, prijal si na seba ľudské telo so všetkými jeho trápeniami, aby si naplnil do poslednej čiarky zákon života a smrti. Vianocami si pripomíname toto všetko, ako si otvoril dvere svojho neba, aby sme cez ne mohli nielen nazerať do vnútra, ale – keď sa správne rozhodneme – nimi mohli aj vojsť a pokračovať vo večnom živote. Radujeme sa z tejto Tvojej milosti prejavenej voči nám a prosíme, pomáhaj nám sa skutočne správne rozhodovať, aby sme napokon nijako neostali vonku, pred dverami a nemuseli raz počuť Tvoje odmietavé: „Veru, vám hovorím, nepoznám vás!“

Prosíme o požehnanie týchto vianočných dní a chvíľ pre všetkých ľudí dobrej vôle. Myslíme tým aj na mnohých skúšaných, súžených a prenasledovaných, ba v súvislosti s dnešnou pripomienkou mučenika Štefana myslíme na Tvoju cirkev na mnohých miestach Zeme, kde je nenávidená a sú jej robené všemožné prieky: Pane, zmiluj sa! Amen.

k výkladu veršov:

v. 9: Ide o druhý zástup ľudí, ktorý Ján vidí vo svojom videní. Najprv to boli kmene Izraela (bez Dána), teraz sú to ľudia, ktorí prišli z veľkého súženia (v. 7,14), podľa bieleho rúcha sa dá domnievať, že sú totožní s mučeníkmi z 6,11, ale vôbec to tak pritom nemusí byť. Je to iba videnie, kde biele rúcha môžu mať rôzne bytosti (v Zj sa biely odev spomína celkom 8x), je to iba symbol čistoty, vhodnosti pobývania v Božej blízkosti.

Môže však ísť pokojne o ten istý zástup čo 7,4, len popísaný inak a metaforicky ešte viac opísaný plnosť počtu tých, ktorí sa dostanú do neba (v 7,4 kubické číslo 12x12x1000, čo je v biblickej gematrii mimoriadny symbol plnosti a mnohosti). V prvom zástupe sa opisuje plnosť cez zasľúbenia dané Izraelu, v druhom sa ukazuje na Božiu vládu a starostlivosť nad celým svetom.

Ľudia v zástupe sú charakterizovaní trojako:

1. vyšli z veľkého súženia (7,14)
2. stoja pred trónom (7,9)
3. majú biele rúcha (7,9).

Krásna poznámka vo v. 9 o tom, že ich nik nemohol spočítať, je poukázaním na teraz skutočné naplnenie niekoľkonásobného zasľúbenia Abrahámovi (napr. 1M 15,5) v zmysle kresťanského chápania podľa R 4,9b.

Ľudia vo videní mali v rukách palmy (ratolestami, teda vetvami) a volali ... v podstate: Hosanna! To je presne to, čo sa dialo v momente vstupu Ježiša do Jeruzalema Mt 21,9, len už pred Božím trónom. Palmy v rukách sú symbolom víťazstva.

v. 10: Zástupy volajú na slávu Bohu, v gr. texte je možné vidieť poukaz na Trojicu, hoci ťažko identifikovať presne každú osobu:

1. Bohu nášmu
2. Sediacemu na tróne
3. Baránkovi.

Volanie začína zvláštnie nie slovom „sláva“ (=Hosanna!), ale „SPÁSA!“ Spása, spásenie nášmu Bohu .. Slovo sotérion tu však chápeme viac ako vyslobodenie (z celého dejinného boja pri plnom dosiahnutí dejín spásy), teda víťazstvo.

v. 11: K Hosanna ľudí v zástupy sa pridávajú aj anjelské bytosti (rozdelené na tri skupiny podľa židovských predstáv, známych bolo viac druhov delenia anjelov), celé nebo sa raduje a oslavuje Boha vo videní.

v. 12: Obsah anjelského Hosanna! tu je takmer zhodné s volaním na oslavu Baránka v 5,12.

použitý výklad z: <http://www.freebiblecommentary.org>